

Nogle kendte danske Sange, som vi alle synger:

1. Jylland mellem tvende Have
som en Runestav er lagt,
Runerne er Kæmpegrave
inde midt i Skovens Pragt
og paa Heden alvors-stor,
her, hvor /Ørknens Luftsyn/ bor.
 2. Jylland, du er Hovedlandet,
Højland med Skovensomhed.
Vildt i Vest med Klittag Sandet
løfter sig i Bjerges Sted.
Østersø og Nordhavs Vand
favnes /over Skagens/ Sand.
 3. Heden, ja man tror det næppe,
men kom selv, besé den lidt:
Lyngen er et pragtfuldt Tæppe,
Blomster: myldrer milevidt.
Skynd dig, kom, om føje Aar
Heden /som en Kornmark/ staar.
 4. Jylland mellem tvende Have
som en Runesten er lagt,
Fortid mæle dine Grave,
Fremtid folde ud din Magt.
Havet af sit fulde Bryst
singer /højt om Jyllands/ Kyst.
-
1. Jeg elsker de grønne Lunde
med Tonernes vuggende Fald,
jeg elsker de blanke Sunde
med Sejlernes Tusindtal.
 2. Jeg elsker hver Dal, hver Banke
med Kornets bølgende Flugt,
hvor flittige Hænder sanke
af Arbejdets gyldne Frugt.
3. Og end er der Sang i Skoven
højt bølger det røde Flag, -
end er der en Gud foroven,
som raader for Danmarks Sag.

Kom Maj du søde milde,
gør Skoven atter grøn,
og lad ved Bæk og Kilde
Violen blomstre skøn,

Hvor vilde jeg dog gerne,
at jeg igen den saa.
Ak, kære Maj, hvor gerne
igen i Heiðmörk gaa.

-
1. Du danske Mand, af al din Magt
syng ud om vor gamle Mor.
En Krans af Hav og Fjord blev lagt
om Huset, hvor hun bor.
Mod grønne, side Strande
gaar stærke, stride Vande,
og over Kornets Guldglang
/staar Vikingestenen Vagt./
 2. Vort gamle Land, af al vor Magt
vi øger din Rigdoms Ring,
gaar fremad sejt og uforsagt,
om ej i store Spring.
Og furer Ploven Landet,
saa skurer Kølen Vandet,
støt staar den danske Sømand
/paa Havet sin Vikingvagt.
-
- Som en rejselysten Flaade
ankret op ved Jyllands Bro
under Vejrs og Vindes Naade
ligger Landet dybt i Ro.
Haardt gaar Hav mod Bro og Stavn
- møder Danmarks stille Navn;
hør hvor blidt det klinger. -
Hvor vi stod og hvor vi gik,
kom dit Navn som sød Musik
blødt paa hvide Vinger.

Slutsang: Der er et yndigt Land,
det staar med brede Bøge
/nær saltens Østerstrand./
Det bugter sig i Bakke, Dal,
det hedder gamle Danmark,
/og det er Frejas Sal./

Og gamle Danmark skal bestaa
saa længe Bøgen spejler
/sin Top i Bølgen blaa./

Værsaagod: Tag Sangene
med hjem - og syng igen.

Tak for i Aften.

26 395 træer!